

Csók szó szeminti közléshez járulok hozzá.

KÉRDŐÍV az ORIGÓ Internetes hírportál részére
2012.június-július. Szegedi Fegyház és Börtön

1. Mesélje el röviden a börtönbe jutásának történetét.

2003-ban elkövettem néhány olyan súlyos dologot, a bíróság szerint) társadalommal szemben, amiért ezt a súlyosan alkalmazotti, mégis túl gyakori, embertelen mértékű ítéletet kaptam a bíróságtól. Az egész eljárás nevetséges volt, nem igazán törődtek a védkezőimmal, ráadásul ugyanez reprodukálódott a másodfokú eljárás keretei közt.

2. Hogyan zajlik egy napja, melyek a rutinszerű, és melyek a különleges események?

Minden napom ugyanúgy telik, a monotonitás, a reménytelenség, és a teljes apátia jegyében, ami ellen küzdök, egyre kisebb meggyőződéssel. Ez az „állapot” egyáltalán nem excepionális, vannak nálam mélyebben lévő sorstársaim, de ezen nem szabad meglepődni, minden reggel asszál a tudattal ébredni, hogy felesleges a létezés; nem éppen jellemformáló hatással van rám, ránt. Különleges eseménynek számít minden olyan apró, triviális esemény, ami minimális mértékben eltér a mindennapok ingoviságától, sötét falánktól.

KÉRDŐÍV az ORIGÓ Internetes hírportál részére
2012.június-július, Szegedi Fegyház és Börtön

3. Milyennek látja a körülményeket, amelyek között él?

Alapjában véve a materiális feltételek adottak, sőt az élethez több mint egy „átlagos” rabnak. Mind ez ellenben nem tudja feledtetni azt a szagot amit „minden térses” (tényleges életköztyágra itelt) érez itt. A determináltság és kilátástalanság szaga ez, én mindenben, és mindentől. Ezt érzem, remélem, hogy ez csak a képzelet játéka, ami a gyötresek tréját ír velem. A köztudattal ellentétben itt sem olyanok a körülmények mint egy szállodában, jölkéket mindenben próbálnak minket támogatni.

4. Mi az, amiben örömet lel, lát-e célt maga előtt, és milyet?

Öröm. Csak ambivalens érzéseket vált ki belőlem ez a szép magyar szó. A kifejezés klasszikus értelmében én a börtönben nem látok semmi örömteli dolgot. Vannak elfoglaltságok amik pozitív hatással vannak a közérzetre, ilyen például a textelés, olvasás, írás. Egyelőre a cél ami a szemem előtt lebeg, az a követhető: szeretnék a tanulás útjára lépni, önképzés, vagy más szervezett formában való tanulás lenne az ami érdekelt. A „carpe diem” életremléket sosem volt jellemző rám, a zshossu távú célok pedig erősen reményorientáltak, ugyanis szeretnék még szabad emberként bizonyítani abban a társadalomban, amiben aktuálisan „personanon grata”-ként vagyok ellátva.

KÉRDŐÍV az ORIGO Internetes hírportál részére
2012.június-július. Szegedi Fegyház és Börtön

5. Hogyan változtam meg az életfelfogását az, ha tudná, hogy van esélye feltételesen szabadulni előbb-utóbb?

Alapjaiban. Nagyon markáns a határvonal a valamit tudni, és valamit remélni között. Szavakkal nem lehet kifejezni azt az érzést, amit érek, amikor a jelenlegi sülytalan, inkonzult helyzetemre gondolk. Kitalálnos lelki pluszt adna a tudat, hogy van miért, és van hova folytatni ezt az Európában egyedülálló, prizenális Don Quijote-harcot! Ez ipso, hogy hihetetlen mértékben javítja, javítaná az életfelfogásomat.

6. Van-e, és milyen kapcsolata a családjával?

Igen, és teljes mértékben kielégítő, támogatónak. Erről a témáról nem óhajtok nagyobb terjedelmű explanációba bocsátkozni.

KÉRDŐÍV az ORIGÓ Internetes hírportál részére
2012.június-július. Szegedi Fegyház és Börtön

7. Milyen a kapcsolata a többi tényleges életfogytiglanra ítélt rabbal, milyenek látja őket (magához képest)?

Egy-két hivatással mindenkiével megpróbálok a megfelelő viszonyt, jelleget ezek felszínes kapcsolatok tekintetével arra, hogy én nem érzem magam idevontattnak, az én esetemet nem lehet egy lapra említeni a sorozat, többszörös, illetve bejuggantásokkal, éppen ez ren céltól kifolyólag nem tudom, és nem is akarom elfogadni a jelenlegi helyzetemet mert tudom, hogy képes vagyok a társadalomba reintegrálódni, valahog mint minden indokok közül a legfontosabb: akarok is visszatérni az életbe, (a szó valódi értelmében) nem csak ebben a fallaciózus létformában létezni.